

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Idololatria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

I.

Idolatria.

Vide v. Decalogus, Supersticio.

1. Idolatria (sic dicta ab ido'ō) est peccatum, quo homo seu cultus Dei tribuitur creaturæ, estque peccatum gravissimum ex suo genere; ita ut ab hoc peccato non excusat metus mortis, immo neque ignorantia; quia recta ratio evidenter dicit non esse colendam creaturam loco Dei. tom. 1. circa primum Decalogi preceptum, disp. 3. q. 5. punct. 2. nn. 1. 3 seq.

2. Ficto animo colens idolum metu mortis, peccat, & committit idolatriam externam, quæ intrinsecè mala est. ib. n. 3.

Jejunium.

Vide v. Peccatum.

1. Jejunium Ecclesiasticum est voluntaria abstinentia cibo juxta præscriptum Ecclesiae, vel receptam consuetudinem. Dicitur jejunium abstinentia à cibo, qui principaliter institutus est contra famem, sive cibus sit densus, ut panis, caro, &c. sive liquidus, ut lac, juscum, amidum amygdalatum, &c. & non sumitur per modum medicinæ, vel ad conservandam vocem, vel pellendum oris fœtorem. tom. 1. de preceptis Ecclesiae, disp. ult. quæst. 1. punct. 1. n. 6. & 7.

2. Qui saepius bibit in die jejunii ad expellendam famem, non peccat mortaliter contra præceptum jejunii; fieri tamen potest, ut delictum committat contra temperantiam virtutem, detque causam ebrietati, quæ, per se loquendo, intrinsecè mala est. Tunc autem cognoscitur quis esse ebriosus, quando ratio intercepta est, & prudentia ita consopita, ut vino temulentus non advertat quid agat, & bonum à malo non discernat. ib. n. 4. & 8.

3. Tempore jejunii abstinendum est à carnibus. Per carnes autem intellige illas, quæ à piscibus contradistinguuntur, juxta communem Christianorum usum aut Medicorum judi-